No. 2369 | Zaterdag 1 Juni 1929. | 46ste Jaargang

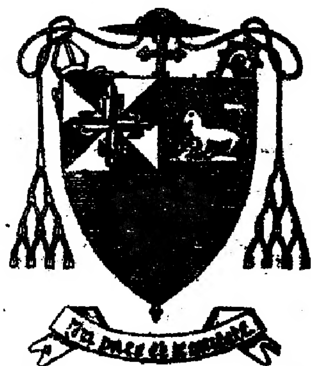
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.



Fr. Michael Gregorius Vuylsteke

van de Orde der Predikheeren,

door de gratie Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel

Titulair Bisschop van Charadrus en Ap. Vic. van Curaçao,

Huisprelaat van Zijne Heiligheid.

Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon

en Romeinsch Graaf,

aan de Priesters en Geloovigen van zijn vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Voor de tweede maal gedurende Zijn roemrijk Pontificaat heeft Z. H Paus Pius XI een jubiléjaar aangekondigd, en wel den 6en Januari van dit jaar.

Ditmaal heeft Z. H. het jubeljaar afgekondigd om de geestelijke schatten aan hem toevertrouwd aan ons mede te deelen, naar aanleiding van zijn 50 jarig priesterfeest.

Ziehier de woorden van den H. Vader, waarbij een nieuw Heilig jaar, buiten den gewonen regel om, en wel in den vorm van een algemeen jubilé wordt voorgeschreven, dat in het loopend jaar tot en met December a.s. verdiend kan worden.

„Daar het doel van het Heilig jaar hoofdzakelijk bestaat in de bevordering van den groei van het geloof onder het volk en in de overeenstemming van de zeden met de Evangelische wetten, meenen Wij bovendien, dat de herdenking van den dag Onzer priesterwijding een groote vermaning moet zijn voor allen die tot dezelfde waardigheid verheven zijn, om hun leven steeds gewetensvoller en vromer in overeenstemming te brengen met de hoogheid hunner zending.

En ten slotte vertrouwen Wij, dat uit de veelvuldige vruchten van dit Heilig jubilé, welke aan de burgers afzonderlijk en aan de geheele maatschappij ten goede zal komen, tevens het verwacht herstel van den volledigen vrede van Christus in Diens rijk zal voortkomen.

Daarom verleenen Wij door Gods barmhartigheid, vertrouwende op het gezag der Heilige Apostelen Petrus en Paulus, en sterk door de macht tot binden en ontbinden, welke de Heer Ons, Onwaardige, heeft gegeven, aan alle geloovigen van beiderlei kunne, een vollen aflaat in den vorm van een Jubilé, om hierdoor den groei van het geloof, de verbetering van zeden en bijzonder de heiliging van de geestelijkheid te bevorderen.

Den genoemden aflaat zal men kunnen verdienen gedurende het loopende jaar van den dag van heden tot het eind van de maand December.

Om den jublé-aflaat te kunnen verdienen, d.w.z. een volle kwijtschelding der tijdelijke straffen voor de vergeven zonden, wordt vereischt, dat de inwoners van Rome minstens eens per dag, 20 dagen lang, op godvruchtige wijze de 4 Bazilieken bezoeken, van de Zalige Apostelen Petrus en Paulus, van den H. Johannes van Lateranen en van de H. Maria de Meerdere, en bidden volgens de intentie van den Paus; dit alles na berouwvoi gebiecht en de H. Communie ontvangen te hebben."

Duizenden zullen ook dit jaar den langen en voor velen moeielijken tocht naar Rome ondernemen om er den Jubilé-aflaat te verdienen. Maar de meesten onzer zijn daartoe niet in staat. Wij kunnen hen slechts benijden, die het voorrecht zullen hebben neerteknielen aan de voeten van den Vader der Christenheid. Echter wil Z.H. de Paus alle geloovigen doen deelen in de genaden van het jubilé. Om daaraan deelachtig te worden moeten wij de volgende voorwaarden vervullen:

De geloovigen moeten 2 godvruchtige bezoeken afleggen aan 3 kerken of openbare kapellen op den zelfden dag of op verschillende dagen. Ter wille van de groote afstanden tusschen de verschillende kerken in het Vicariaat hebben Wij goedgevonden de bezoeken, als volgt te regelen. De geloovigen van de S. Anna-parochie te Otrobanda kunnen volstaan met 3 maal hun eigen kerk en 3 maal de kerk van de H. Familie te bezoeken. De geloovigen van de H. Familie-parochie met 3 maal hun eigen kerk en 3 maal de St. Anna-kerk te bezoeken. In alle andere parochies wordt volstaan met 6 maal de eigen parochie-kerk te bezoeken.

De vrouwelijke religieuzen in het stads-district van Curaçao en van Habaay volstaan met 6 bezoeken aan haar eigen kapel.

Degenen die het vereischte aantal bezoeken niet hebben afgelegd in het eene diocees kunnen het ontbrekende aanvullen in een ander diocees.

Voor allen, die gehouden zijn te vasten volgens de kerkelijke wet, geldt de voorwaarde, dat zij gedurende 2 dagen vasten met onthouding van vleesch, buiten de gewone, verplichte vastendagen.

Van allen die gehouden zijn tot de jaarlijksche biecht en de Paasch-communie wordt geëischt, dat zij biechten en de H. Communie ontvangen, buiten de verplichte jaarlijksche biecht en Paasch-communie.

Z. H. de Paus dringt er op aan, dat de geloovigen bij hunne bezoeken bidden voor Zijne gewone intentie, en in 't algemeen voor de bekeering der zondaars, voor het uitroeien van ketterijen en schisma's, en voor den vrede en de eendracht der vorsten, opdat de verheffing, de voorspoed en de veiligheid der Kerk en haar Opperhoofd, den Stedehouder van Christus op aarde, gemakkelijker verkregen worden.

Bovendien worden alle geloovigen aangespoord, overeenkomstig hunne middelen en den raad van hun biechtvader, een aalmoes te geven voor het een of ander liefdewerk. In 't bijzonder beveelt de H. Vader het werk van de Propaganda en het Behoud van het geloof aan. Onder de liefdewerken die Wij bijzonder voor dit Vicariaat in uwe milddadigheid aanbevelen, noemen Wij op de eerste plaats het fonds voor den bouw van nieuwe kerken, waaraan dringend behoefte bestaat, en waartoe het Vicariaat uit eigen middelen niet kan overgaan. Deze aalmoes kan aan de pastoors der parochies of aan het Bestuur van de Mgr. Niewindt-stichting of aan den Apostolischen Vicaris worden afgedragen.

De aalmoes voor de Propaganda zal door Ons als de jubilégave van de Curaçaosche Katholieke bevolking aan den H. Vader worden aangeboden.

Wij achten het niet noodig het werk der Voortplanting des Geloofs in Uwe milddadigheid aantebevelen. Als wij de gave des geloofs op prijs weten te stellen zal het onze vurigste wensch zijn ook anderen in die gave te doen deelen. Behalve uw gebed is ook uwe aalmoes voor de missies een middel om medetewerken aan de verbreiding des geloofs. Gij kunt den H. Vader op stoffelijke wijze geen aangenamer geschenk aanbieden op zijn 50 jarig priesterfeest, dan een ruime bijdrage voor de missies. Terecht wordt de H. Vader de Paus der missies genoemd. Niets gaat Hem zoo zeer ter harte als de bloei der missies. Want de bloei der missies beteekent de uitbreiding van het Rijk Gods op aarde. Dagelijks bidden wij: Uw Rijk toekome, d.w.z. dat tot alle schepselen de prediking van het Evangelie doordringe, en alle schepselen geheiligd worden door de genaden die de ware Kerk aan hare kinderen uitdeelt.

De biechtvaders moeten gedurende heel het jubeljaar, bij het verleenen van absolutie, de voorschriften volgen, door het Kerkelijk rechtboek, onlangs ingevoerd. Geenszins echter heft de H. Vader de buitengewone volmachten in welken vorm ook verleend op, welke biechtvaders misschien reeds verkregen hebben. Maar behalve deze verleent de Paus den biechtvaders gedurende dit jaar, binnen de grenzen der gewone of buitengewone jurisdictie, hun door den Bisschop verleend, speciale faculteiten voor het absolveeren van voorbehouden gevallen.

Het jubilé kan twee of meer malen verdiend worden, wanneer men twee of meer malen aan de voorgeschreven voorwaarden voldoet, wat betreft den vollen aflaat dien men voor zich zelf verdienen of op de geloovigen zielen in het vagevuur toepassen kan.

Gedurende het jubeljaar houden de andere aflaten, gegeven voor werken, die onderscheiden zijn van de werken voorgeschreven om het jubilé te verdienen, niet op. Integendeel staat de H. Vader welwillend toe, dat alle geloovigen, gedurende den loop van dit jaar, een aflaat kunnen verdienen van zeven jaren en evenveel quadragenen, zoo dikwijls zij voor het H. Sacrament der Eucharistie, ook als het tabernakel gesloten is, eenige gebeden volgens de intentie van Z. H. zullen storten, en wel met behoud der aflaten voor datzelfde werk reeds geschonken.

Zij echter, die gedurende een geheele week dagelijks dit godvruchtig bezoek zullen gebracht hebben, kunnen onder de gewone voorwaarden een vollen aflaat verdienen. Bovendien om gedurende dit geheele jaar de godsvrucht der geestelijkheid bij het opdragen der H. Offerande te bevorderen, geeft Z. H. aan iederen priester het persoonlijk voorrecht, krachtens hetwelk zij door het opdragen van het H. Misoffer, dagelijks een vollen aflaat kunnen toevoegen aan eene ziel in het Vagevuur vertoevend.

De geloovigen, voor wie het om een of andere billijke reden onmogelijk is, een of ander der voorgeschreven werken te doen, of zelfs de bovengestelde voorwaarden te vervullen, kunnen door hun biechtvader, die in plaats van de voorgeschreven goede werken, een ander goed werk kan opleggen, worden ontslagen.

Ten slotte wenschen Wij u aantesporen tot dankbaarheid jegens de Goddelijke Voorzienigheid, die aan Z. H. den Paus de vrijheid en onafhankelijkheid heeft teruggeschonken, die Hij behoeft tot het richtig bestuur der Kerk.

Zichtbaar beschermt de Goddelijke Voorzienigheid de Kerk van Christus die wij onze moeder noemen. Het geduld, de voorzichtigheid en het vertrouwen op de Goddelijke Voorzienigheid van 5 Pausen zijn zichtbaar beloond.

Als ware kinderen van onze moeder de H. Kerk, behooren wij onze stemmen te voegen bij de millioennen, over de geheele wereld verspreid, die een dankgebed ten Hemel zenden en bidden voor hare vrijheid en verheffing.

Vereenigt u, B. G. met uwe broeders in het geloof, die gehoor geven aan de uitnoodiging van den H. Vader, en in Rome zelf het jubilé gaan vieren.

Dat Gods barmhartigheid, die U door de stem van den H. Vader uitnoodigt tot boetvaardigheid, U in ruime mate deelachtig make aan de gunsten van het Jubilé.

En zal dit Ons Herderlijk schrijven op den Zondag na ontvangst in alle kerken en openbare kapellen van het Vicariaat worden voorgelezen.

Curaçao, Feest van 's Heeren Hemelvaart 1929.

† fr. M. G. VUYLSTEKE,
Vic. Ap.

De Begrooting voor 1930 in den Kolonialen Raad.

Amendementen van den hr. J. C. Henriquez.

Art. 57. Rente wegens uit 's Rijks schatkist ontvangen voorschotten (alle eilanden) f, 160.000. terug te brengen tot 30.000.

Art, 115. Onderhoud en herstelling van straten, wegen, kaden en dammen f. 725.000. te verminderen met f. 345.000 en wel in dezen vorm:

a. onderhoud en herstelling van straten en wegen:

Curaçao

straten in het stadsdistrict	f. 320.000	met	f. 220.000
Aruba	175.000	„	75,000
b. steenslag voor bestrating	100.000	„	50.000
			f. 345.000

Art 125, Nieuwe werken en aankoop van onroerenden goederen f. 1.499.000 te verminderen met f. 324.000 en wel in dezen vorm:

c. bouw van garages en een kinderspeelplaats bij de politiewoningen f. 17.500 te verminderen met f. 15.500.

d. herstellingen van het Gouvernementsplein f. 8.500 af te voeren. 8.500

e. verbetering van den weg om het Schottegat (2de termijn) f. 400.000 te verminderen met f. 300.000 300.000

f. 324.000

Daar het amendement op art. 57 verband houdt met de amendementen die de hr. HENRIQUEZ voornemens is voor te stellen op art. 115, en 125 stelt de voorzitter voor dit amendement aan te houden, tot na de behandeling van art 125 hetgeen wordt aangenomen.

Op de gronden breedvoerig in zijn rede ontwikkeld stelt de hr. Henriquez voor art. 115 met f. 345.000 te verminderen, op de wijze zooals boven aangegeven.

De hr. ZEPPENFELDT bestrijdt dit amendement, door te zeggen, dat er zoo doende slechts voldoende zal zijn voor de eerste maanden. De Begrooting geldt echter voor een heel jaar.

De hr. VAN ROSSE, gemachtigde van het Bestuur, zegt dat voor een goede organisatie van het werk en het personeel onmogelijk het amendement kan aanvaard worden.

De zaak lijkt niet zoo eenvoudig als de hr. H. wel denkt. Om steeds voldoende steenslag te hebben, is er een volledige installatie noodig.

Het Gouvernement heeft een steengroeve op Steenrijk; kan men daar niet op voldoend grooten voet door werken, dan komt er stilstand in het werk; en het gevolg zal zijn, dat, als men een half jaar verder is, er nog niet veel zal gedaan zijn.

Wil men economisch werken dan moet men vlug werken.

Reeds heeft men in de eerste maanden van dit jaar f. 150.000 verwerkt.

De hr. HENRIQUEZ antwoordt, dat hij niet heeft tegengesproken, dat de begrooting voor een heel jaar geldt. Maar men kan de uigaven beperken. Vloeien later der middelen ruimer, dan zal men bij suppl. begr. gelden kunnen aanvragen om op ruimer chaal te werken.

De hr. ESKES merkt op, dat het R. R. slechts een begrooting kent. Een supp. begr. dient men alleen in voor uitgaven die niet voorzien zijn. Men moet niet bij stukjes werken.

Dit acht spr. in strijd met het R. R. De suppl. begr. van dit jaar is ingediend, omdat men niet eerder klaar was met de noodzakelijke voorzieningen. Nu de geheele organisatie van het werk klaar is is dit niet meer noodig. Spr. is tegen vermindering van de credieten die aangevraagd zijn voor Aruba.

Daar zijn de straten doodgewoon verschrikkelijk. 't Is er een hopelooze toestand. Wat voor een indruk moet het maken, als we Aruba, dat nu geld in 't laadje brengt, de noodige credieten weigeren! Goede straten is een eerste vereischte. Bovendien als de straten goed zijn, stijgt van zelf de waarde der perceelen aan die straten gelegen. Hetzelfde is het geval met den weg om het Schottegat. Spr. zou er zelfs iets voor voelen, om de

eigenaars van de perceelen langs den weg iets te laten mee betalen. Deze weg wordt thans zeer druk bereden, de inlanders hebben toch recht op een goeden weg. Door Aruba de noodige kredieten te weigeren, zou men 't verwijt verdienen: Jullie denken niet aan Aruba.

De hr. ZEPPENFELDT dankte Mr. ESKES voor zijn woorden van belangstelling voor Aruba. Als de hr. HENRIQUEZ daar geweest was, dan zou hij zeker niet voor het amendement zijn. Spr. is van meening, dat de belangen der eilanden niet goed behandeld worden.

Ook de hr. VAN ROSSE zegt dat op Aruba alles nog moet gebeuren. 't Is daar alles nog droog brood.

Bij stemming werd het amendement-HENRIQUEZ aangenomen met 5 tegen 4 stemmen.

Voor stemden: de Voorzitter, en de heeren HENRIQUEZ, VAN LEEUWEN, SENIOR en WINKEL.

Tegen stemden: de Ondervoorzitter en de heeren ESKES, DE LANNOY en ZEPPENFELDT.

***

Bij amendement op art. 125 merkt de hr. HENRIQUEZ op, dat de werken, waarvoor de credieten worden aangevraagd, niet zoo erg noodig zijn. Met f. 100.000 voor den weg om het Schottegat, zal men voldoende kunnen doorwerken. 't Is trouwens niet noodig aan beide kanten tegelijk te beginnen.

De hr. ESKES wijst op 't geen in de M. v. A. gezegd is, omtrent de garages bij de politiewoningen. Ook vindt spr. een kinderspeelplaats volstrekt geen luxe. Wat het gouvernementsplein betreft, begrijpt spr. niet dat de hr. H. dit niet in orde wil laten brengen. Dit zal zeker op den nieuwen gouverneur geen goeden indruk maken.

Tot motiveering van de vermindering van den post van f. 400.000 voor verbetering van den weg om het Schottegat met f. 300.000 heeft de hr. H. aangevoerd dat er op de supp. begrooting ook nog gelden voor worden aangevraagd; maar zegt de hr. E., als de hr. H. ook daarop nog gaat amendeeren, blijft er niets meer over. Volgens berekening komt deze verbetering te staan op f. 60 per strekkende M. bij een wegbreedte van 6 M., dus f. 10 per M2. Met f. 75.000 kan men juist 1200 M. bestraten van den weg die in zijn geheel 14 K.M. lang is. Dan schieten we wel heel erg goed op. Spr. bepleit de belangen van de bewoners aan het 2de district, want op 1 truck van de Isla, rijden er wel 25 van particulieren.

Spr. herinnert aan de advertentie van Monsanto pas verschenen in de nieuwsbladen, waarin hij de gronden op Engelen voor woningbouw aanbeval, vooral ook met het oog op den nieuwen weg rond het Schottegat. M. heeft blijkbaar vernomen waard, dat den K.R. gebruik. Willemstad is stikvol menschen; men moet dus naar buiten: maar daarvoor is op de eerste plaats een goede weg noodig.

De hr. ZEPPENFELDT is 't eens met den hr. ESKES. De stad wordt steeds grooter en grooter. Daarom pleit deze spr. voor een geregelde tramdienst naar buiten.

De hr. VAN ROSSE zegt, dat als er gewerkt wordt in het tempo zooals de hr. Henriquez verlangt, het werk 25% duurder wordt.

Voor kinderen is tot nu toe niets gedaan; op Otrabanda bestaat geen enkele gelegenheid voor kinderen om te spelen, toch is spelen in 't zonlicht voor kinderen noodig. Wat het Gouvernementsplein betreft, begrijpt spr. niet hoe men daartegen kan zijn. Als goed burger moet men het toejuichen. Ook zal 't op toeristen een slechten indruk maken, als dat plein niet in orde is.

De hr. HENRIQUEZ repliceert, dat 't voor rekening van den hr. ESKES blijft, dat hij ook de 3 ton voor weg om 't Schottegat van de suppl. begr. zal afvoeren. Dit is niet zoo; spr. wil zelfs de toezegging geven, dat hij er toe zal meewerken.

Dan heeft men ½ millioen, hetgeen spr. voor nu voldoende acht. Bovendien vindt spr. asfalteering van den weg onnoodig. In Europa heeft men bijna geen asfaltwegen, meest grintwegen. Wat het gouvernementsplein betreft, gaat spr. uit van het beginsel dat men alleen leenen moet voor werken, die broodnoodig zijn. Verfraaiing is echter luxe. 't Gevraagde bedrag is wel niet groot, doch het gaat hier om 't principe. Reeds in een brief van 't Bestuur zijn er f 18.000 aangevraagd.

Wat Aruba betreft, is 't niet juist dat spr. Aruba niets gunt. Hij heeft zich n.l. voor 't crediet van f. 400.000 voor een steiger, en f. 125.000 voor wegen verklaard.

De hr. ESKES repliceert, dat 't niet gaat over verfraaiing, maar herstelling van 't gouvernementsplein. Maar al was 't voor verfraaiing, dan nog moest men zich schamen om er tegen te stemmen, vooral met 't oog op de vreemdelingen. Spr. noteert met genoegen, dat de hr. H. zich bereid verklaart, om voor de 3 ton, die op de suppl. begr. [illegible] begr. aangevraagd. Waarop de hr. HENRIQUEZ repliceert, dat de hr. ESKES zich vergist. Hij heeft slechts toezegging gedaan voor de 3 ton; meer niet.

De hr. ESKES zegt verder, dat 't niet voldoende is om de eene helft van den weg om 't Schottegat in orde te brengen; ook het langere gedeelte langs Sta Rosa vraagt vernieuwing. Dit is echter volstrekt geen luxe. Voor Aruba behoeft spr. niets meer te zeggen; daar zijn nu eenmaal geen wegen.

De hr. ZEPPENFELDT gelooft dat de hr. H. Aruba geen kwaad hart toedraagt; doch de hr. H. kent Aruba niet. Daar is jarenlang alles verwaarloosd.

De hr. VAN ROSSE repliceert, dat 't niet gaat om 't slechtste gedeelte van den weg om 't Schottegat, beide deelen zijn even slecht. Ook in Europa treft men wel asfaltwegen aan, o. a. in de Riviera en Duitschland. Wat onderhoud betreft, zijn deze goedkooper en economischer. Wat 't Gouvernementsplein betreft, was de Raad kort geleden wel bereid gelden ervoor toe te staan. Eerst wilde men echter de plannen zien. Daarom vindt spr. de houding van den hr. H. thans inconsequent.

Bij stemming, werd het amendement H. aangenomen met 5 tegen 4 stemmen.

Voor stemden de Voorzitter en de heeren HENRIQUEZ, VAN LEEUWEN, SENIOR en WINKEL.

Tegen stemden, de ondervoorzitter, en de heeren ESKES, DE LANNOY en ZEPPENFELDT.

Ondergeteekenden betuigen langs dezen hunnen hartgrondigen dank aan Dr. QUADEKKER, officier v. Gezondheid 2e klasse, voor zijne menschlievende en kundige behandeling gedurende onze ziekte in het Sanatorium, aan wien wij naast God ons behoud danken. Een aparten dank mede aan het personeel van gemeld Sanatorium voor de liefderijke en nette verpleging.

Curaçao 1–6–'29.

J. ROMET
J. WILSON
J. FONSECA.

Uit het Curaçaosche leven.

Door H. M. H.

DE PUNDA.

Toen ik over de vele tekorten sprak in ons Curaçaosche leven, schreef ik, dat de drankgelegenheden, de eenige lichtuitstralende bronnen van verlokking waren.

Maar er is nog een andere verlokking, meer donker dan wel lichtuitstralend, voor vreemdelingen, zeelui vooral, maar toch ook goed bezocht door Curaçaoenaars; dat is ons oudste stadsgedeelte, met haar over de heele wereld beruchte, verdachte reputatie, de Punda.

Om tot eenig inzicht te geraken in het Curaçaosche leven, kon een onderzoekingstocht van de Punda niet achterwege blijven. En in gezelschap van een politiechef, en een rechercheur, speciaal met deze afdeeling belast, mannen, die door hun ambt met de toestanden in deze donkere wereld zijn vertrouwd geraakt, heb ik op een goeden morgen mijn eerste schreden gezet in deze obscure wijk van Willemstad.

Zooals men weet, is de Punda, het propvol gebouwde blok, tusschen Heeren-, Prinsen-, Columbus-, en Breedestraat, wat doorsneden en doorkruisd wordt, door een vijftal steegen en sloppen.

We begonnen onzen tocht langs de zelfkant, waar me hier en daar reeds huizen werden aangewezen, waar pogingen waren aangewend, om ook in de nettere straten het onfatsoen te koop te bieden. Toch staat aan deze peripherie een der meest beruchte rendez-vous huizen. Maar roei zoo'n nest maar eens uit, waar een zestal deuren in drie staten gelegenheid geven om op tijd uit te vliegen. Avond aan avond heeft de politie daar gesurveilleerd, met verschillende patrouilles zelfs; maar dat volk is zoo gehaaid, hun listen zijn zoo geslepen, hun zwijgzaamheid zoo beproefd, dat de politie dikwijls machteloos daartegenover staat.

Juist wilde daar een der beruchte dames, het huis binnengaan; maar even later stond ze met een paar anderen een eind verder de straat in, de politie te verkennen; want dat doen ze trouw. Ze kunnen misschien maandenlang in voortdurende mintnijd met elkander leven, in bloedige veeten en afgunst, maar voor de belangen van de Punda staan ze trouw [illegible] zij.

[illegible] Reeds het eerste binnentreden geeft een gezicht op de weerzinwekkende woningtoestanden, in deze angstwekkende krottendoolhof. We kuierden al pratende, de donkere snijding door, tusschen de hooge muren, en kwamen op een soort pleintje, een kruispunt van verschillende sloppen.

Ik kan me indenken, dat schilders deze omgeving prachtig zullen vinden, en heerlijk die vervallen gevels, tegen elkander geleund in de donkere stegen. Maar bezien van de werkelijkheid, dreigen hier voor onze samenleving velerlei gevaren, op moreel, hygienisch, sanitair, en op maatschappelijk gebied. Overal liggen in de sloppen heele plassen vuil, met afval van etensresten, waarin schurftige katten en vieze naakte tropenhonden te wroeten zaten. En straks loopen deze vuile beesten weer de eethuizen binnen, springen op het aanrecht, en doen daar een goedmoedig dutje te midden van kippen en het vleesch, de visch en de groente, die daarna aan de eters zullen worden opgediend, nadat eerst de duizend ermede zwermende vliegen er een goed maal van genomen hebben.

Alles in deze Curaçaosche of Venezolaansche eethuizen, waar meestal keuken met restaurant ineenliep, was even vies en onsmakelijk.

Maar een lust voor oogen en smaak ook, waren daarentegen de Chineesche restaurants.

De vloeren hier, met linoleum bedekt, zijn even kraakhelder en zindelijk als de tafels en de aanrechten. En de spijzen die men daar in de keukens aan het bereiden was, noodigden werkelijk tot eten. Het is heelemaal geen onmogelijke voorspelling die men mij deed, dat over eenige jaren groote restaurants in hun handen zullen zijn, en Curacao zal dan werkelijk daarmee niet achteruitgaan.

In een dier restaurants, zaten een heele groep Chineezen aan hun diner; een Chineesch diner natuurlijk, hoofdzakelijk rijst, wat ook op Chineesche wijze, met stokjes verorberd werd. Ook Chineesch gaat het toe in de logementen. We vonden op een bovenverdieping, op een brits een paar Chineezen liggen in hun heerlijke opiumdroomen, en op tafeltjes stonden nog de uitgebrande komfoortjes, van het schuiven. We vroegen naar de pijpen, maar de Chinee-chief van het logement dacht: veel babbelt hoort veel verantwoorden, en liet niet veel los, noch over zijn opiumzaken, noch over zijn Chineesche specialiteit.

We trokken verder door de gribus, van oud-verzakte, vervuilde en verarmde huizen, en dicht getimmerde of volgepakte galerijen, waar beneden de dansgelegenheden en kroegen zijn en men boven langs de uitgeloopen trappen, in de knipjes komt, de rendez-vous en de gemeubelde kamertjes.

Hier leven de wrakken van de levenszee en het verdere aanspoelsel daarvan, alleen voor hun dierlijke instincten, die enkel bedwongen worden door slimheid en list; want slim en geslepen zijn ze in hun vak, en weten ze, zoo niet alleen, dan met hulp heen te komen, door de mazen van onze verouderde wetten en politieverordeningen.

Telkens ontmoetten de mij vergezellende politiemannen, oude bekenden, kelnerinnen, chanteuses, of artisten, zooals ze zich zelf bij de politie noemen, maar dan toch zeker van donkere en obscure kunst. En toen ik aan een der politiemannen vroeg, hoeveel van dit soort kennissen [illegible] een drie honderd.

Of het dan daar in de Punda ook goed-beklante zaken moeten zijn! Maar weet, u, wie er het meeste zij bij spinnen? Dat zijn, behalve dan de eigenaars, de huisbazen en -bazinnen en soms ook al de huurders, welke laatsten voor onderhuur fabelachtige prijzen weten te maken van deze krotten. Geloof, dat die kamertjes geld opbrengen.

Ik hoorde van zoo'n bazin, die op een avond, zeven à acht gulden van een kamer gemaakt had. En zoo, avond aan avond, ligt dat volk in wakkere spanning of daar een kerel komt langs gezwalkt, om 'm binnen te lokken. totdat een of ander zijn anker laat vallen, en met zijn duiten, ook zijn goede gezondheid bij die vrouwen verspeelt, zoo hij deze tenminste nog niet kwijt was. Want, behalve dan de fatsoenlijke menschen die hier nog wonen is immers vrijwel de heele Punda door en door ziek.

Hand aan hand met de prostitutie gaat het drinken; en even goed beklant als de schandehuizen, zijn de kroegen, waar de klanten al maar aangevoerd worden, en men maar al te gaarne doortapt, ook aan hen die al genoeg geladen zijn.

We drentelden verder, door de nauwe straten, waar hier en daar ook nog, overvolle pakhuizen staan, met bote vloeren, toen een vuurtje-stokende jongen, ons op de gedachte bracht, „als hier eens brand kwam?" Zou in zekeren zin gelukkig zijn, dat op zoo'n hygiënische wijze, deze poel van besmetting werd opgeruimd.

Maar aan welke gevaren ook, en van vuur niet alleen, zouden onze brandgasten blootstaan in deze gribussen met hun gamele geveltjes, zolders, vloeren, muren en daken. Toch was er een plek in dit groote donkere riool, de zinkput van de afval van ons Curacaosche leven, waar het ontsmettende licht van onze tropenzon, de besmukte poel binnenviel.

Hier had een brandje een hoop vuiligheid reeds opgeruimd, en was het Gouvernement gevolgd, met eenige beruchte panden onbewoonbaar te verklaren, waarna de sloopers met houweelen en mokers de huizen waren binnengetrokken.

Kon op deze wijze eens dwars door de Punda, een wilde bres gehakt worden, een straat gebroken, met helle verlichting, wat voor het lichtschuwe gespuis de meest gevreesde politie is — zoodat de stroom van het alledaagsche leven er doorheen kon trekken, het nest zou vernield zijn, en de vogels schichtig wegvliegen.

Maar dan waarheen?

Want men kan erover disputeeren, of de prostitutie, hier een min meer noodzakelijk accessoir is, uitroeien zal men deze wel nimmer. Dit aannemende is localisatie wellicht het meest gewenscht, mits licht, lucht en toezicht.

Dit waren onze indrukken van de Punda bij dag. Maar in haar ware gedaante moet men ze eigenlijk 's avonds zien, vooral Zaterdag, wanneer ze vol is van ketsebonkende muziek en hittige jool. Dan stappen de verdubbelde agenten met zware passen door de herrie heen. En bijna iederen keer is er dan wat te doen; hier staat een plotse vechtpartij los, daar een rauwe ruzie, dan weer wordt er een dronken kerel de straat opgesmeten of gutst een publieke vrouw een straal scheldend gekijf de duur uit. Dan is het steeds voor de politie een zware taak, dikwijls met gevaar voor lijf en leden, om de orde te bewaren en de baas te [illegible]

[illegible] over ons Curaçaosche leven, heb ik de laatste weken verschillende malen een onderhoud gehad met de Chefs onzer militaire politie. Dikwijls heb ik me dan de vraag gesteld, is het Curaçaosche publiek voldoende op de hoogte van de taak der politie. Deze taak is niet uitsluitend op te treden, als de strenge bewakers tegen de overtredingen van strafwet en verordeningen; maar uit de sociale wanverhoudingen en de woningmistanden, die samengaan met ontucht en criminaliteit, tracht ze zich een oordeel te vormen, waardoor ze in staat is, haar taak ideëeler op te vatten; door een ernstig waarnemen, van oorzaken en gevolgen, meent zij zeer terecht, op den duur, heel wat leed van misdaad en prostitutie te voorkomen, en de immoreele besmetting in te perken.

En in deze mag ze zeker rekenen, op de medewerking van alle goedwillende elementen uit ons Curaçaosche leven.

Dankbetuiging.

Bij dezen betuigen wij onzen meest oprechten dank aan de Heeren Kapitein BORREN en Luitenant BERGER, aan de Officieren en het Brandweerkorps, aan den Kapitein en de bemanning van den sleepboot „Samson" voor de zeer gewichtige diensten die zij bewezen hebben gedurende den verschrikkelijken brand, die in den nacht van 23 op 24 April ons winkels vernield heeft; eveneens aan de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij, voor haar zoo belangrijke medewerking, met behulp van genoemden sleepboot „Samson", aan de personen in de handel en in het algemeen aan alle personen, die schriftelijk, mondeling of op welke andere wijze ons hunne bewijzen van sympathie gegeven hebben naar aanleiding van de treurige gebeurtenis.

Curaçao 21 Mei 1929.

C. F. MUSKUS & Co.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao

Van en voor Curacao.

En ik begon te lezen "De begrooting voor 1930 in den K. R."

Het krioelde van cijfers en ik dacht, waarom het niet betiteld:

De millioenen — rede in den K. R.

Zoo iets klinkt up — to — date en geeft in eens een blik op onzen vooruitgang.

De tonnen zijn millioenen geworden. de guldens rijkdaalders, het kleinsteedsche is voorbij.

Maar weet je wat *niet* voorbij is?

De vrees voor groote getallen, het *wie waagt wint* is nog niet in praktijk gebracht.

„Deze sprekers — aldus Amigoe 2367 — zagen voor zich voortdurend, als een dreigend spook het gevaar .... dat Curaçao met de lasten zal blijven zitten"

Conclusie was, dat met 5 stemmen vóór en 4 tegen de oude richting heeft gezegevierd.

Of zoo iets je ware is?

Mij dunkt, dat in de onzekere tijden die we thans beleven optimisme een beter raadgever is dan vrees.

Met Dr. Eskes zijn de drie eenige Katholieken in den Raad — maar dan ook alle drie — de optimisten.

Is dat toevalig?

Dikwijls reeds is 't mij opgevallen uit couranten en in 't dagelijksch leven, dat Katholieken over het algemeen nog al optimistisch zijn; en wat dikwijls gebeurt kan geen toeval meer heeten.

Hoe dat feit te verklaren?

Van optimisme gesproken.

[illegible] Curacaosch volk is — misschien [illegible]woordig beter zeggen *was* [illegible] optimistisch. Ik heb het er dikwijls [illegible] bewonderd en benijd.

Denk maar eens aan de jaren dat er nog geen sprake was van de C. P. I. M., dat Santa Barbara was afgesloten en er ook van Cuba niets binnenkwam.

Toen was over [illegible] moede troef.

En toch ....

„Dios ta grandi" was het parool. Regen bleef uit, maïs uit vorige jaren opgespaard was zoo goed als op, de beschuitjes op school uitgereikt waren voor menig kind ontbijt en diner te gelijk; maar zóó de grooten zóó de kleinen: „Dios ta grandi".

Bij de tegenwoordige bedrijvigheid kan je zoo'n toestand je moeilijk meer voorstellen.

Maar ze hadden gelijk, de stakkers.

„Dios ta grandi," Hij is de Groote, die het arme Curaçao veranderd heeft in een rijke kolonie. Het eilandje, dat men verliet bij gebrek aan werk, trekt thans van heinde en ver. Waar vroeger niets te halen was, wordt nu met geld gesmeten.

Dat komt van de C. P. I. M.

U zegt wel, van de C. P. I. M; maar wie gelooft, weet dat er niets geschiedt buiten bestel en toelating Gods. Hij heeft *alles* in handen.

Dat er verband is tusschen geloof en optimisme bevat niets raadselachtig.

Maar, ... *revenons à nos moutons.*

Ook de Rede van Zijne Excellentie met interresse gelezen.

Onze huidige Gouverneur is de kapitein die een oogje in 't zeil houdt.

Wakend den blik gericht naar het land dat Hem is toevertrouwd, kan van zijn gouvernementeele zorgen onze kolonie veel heil verwachten.

In Zijn maiden — speech passeert alles de revue.

Oeververbinding, de bureaux der verschillende Openbare Diensten, postkantoor, loodskantoor, draadlooze telegrafie, woningtoestand, de havenwerken, het voortwoekerend kwaad der venerische ziekte, het sterftecijfer der zuigelingen, de toestand van het onderwijs, invoeren van schoolplicht, het financieel vraagstuk, het verhoogen der inkomsten, wijziging der inkomstenbelasting enz.

Mein Liebchen was willst du noch mehr.

Dat bij zulk veelomvattend werk Gods zegen wordt afgeroepen, spreekt van zelf; aan Godes zegen is alles gelegen.

[illegible] volgende passus uit de Rede van den Gouverneur.

„Wij mogen ons niet blind houden voor het voortwoekerend kwaad der venerische ziekten en zullen op middelen moeten zinnen om de gezondheid en het welzijn van het volk daartegen te verdedigen".

Was het maar een andere ziekte, maar juist de venerische! ze geeft zooveel te denken!

Waar ligt de remedie?

Veelal — ik zeg niet altijd — maar veelal funest gevolg van zedelooze daden, vermag medische hulp alléén al zeer weinig. Was die ziekte te genezen met ratten te dooden, muskieten verdelgen, ongedierte uitroeien, moerassen dempen, met zalfjes, met medicijnen, met dieet, enz. enz. 't zou allemaal gemakkelijker wezen dan de vrije wil van den mensch te beteugelen, die eenmaal zich met het kwaad heeft vertrouwd gemaakt tot ziek wordens toe.

De mensch zonder zedelijkheid — aldus de heiden Aristoteles — is het snoodste en ruwste en in zake geslachtsdrift het allerlaagste schepsel.

En Schiller:

Gefährlich ist 's den Leu zu wecken,
Verderblich is des Tigers Zahn,
Jedoch der schrecklichste aller Schreken
Ist der Mensch in seinen Wahn.

De eerste en meest succesvolle remedie wordt ons wel gegeven in het H. Schriftwoord, dat spreekt van bidden en vasten m.a.w. van godsdienst-in-praktijk.

„En als Hij in huis gegaan was, vraagden Hem zijne discipelen: Waarom hebben wij hem niet kunnen uitwerpen?

En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan nergens door uitgaan dan door bidden en vasten". Marcus X 28, 29.

Niet dat wij in den strijd tegen venerische ziekten, de medische hulp niet naar waarde weten te schatten, dat zou dwaze eenzijdigheid wezen. Daarom naast en met wat de wetenschap biedt ook de middelen aangewend die geloof en zedeleer ons verschaffen.

Een waarheid als een koe volgens de eerste beginselen van de logica is deze: wie de gevolgen niet wil, *moet* de oorzaken niet willen, waar de niet-gewilde-gevolgen uit voortkomen. Dientegengevolge, — vergeef me dat ouderwetsche woord, — sluit strijd tegen venerische ziekte, strijd tegen dronkenschap in, tegen pornografie, slechte lectuur, slechte films en theaters, tegen moderne mode, moderne dansen, tegen alles wat het huwelijk oplosse schroeven zet; want alle dergelijke ongerechtigheden doen in meer of mindere mate de venerische ziekte voortbestaan.

In de Amigoe, bijblad van 18 Mei, schreef H. M. H. dat er in het stadsdistrict alléén 147 vergunningen zijn, d. i. op de 200 inwoners eene vergunning; dat er hier jaarlijks per hoofd 13 liter sterken drank verbruikt wordt enz.

Nu behoeft men heelemaal geen drankbestrijder te zijn, noch een geheim verlangen te koesteren dat Curaçao droog moge worden als Amerika. O neen! Misgun den werkman z'n borreltje niet; maar als de drinkende gemeente hier matig was, zou het accijns niet de 9 ton benaderen, noch bijna 200 kasteleins goede zaken maken.

Dat alles wijst op een euvel, op overmaat van drank, en drank gaat veelal samen met ontucht.

Wat wij bedoelen met *wijntje en Trijntje*, drukten de oude Romeinen aldus uit: *Bacchus en Venus zijn vrienden.* Welnu 't is naar Venus dat de ziekte in kwestie venerische ziekte genoemd wordt; derhalve hoe minder offers er gebracht worden aan Bacchus, hoe minder slachtoffers er vallen van Venus. Mythologie ter zijde gelaten, kan men het ook zóó zeggen, wordt er minder gedronken dan zal de zedeloosheid verminderen en ook de venerische ziekte. Strijd dus tegen *die* ziekte sluit in strijd tegen te veel drankgelegenheden.

Daar slechte lectuur de zeden bederft en zedenbederf oorzaak is van de hier gewraakte ziekte, zou een wet á la „Wet-Regout" enorm veel goed kunnen doen om ons eilandje beter te vrijwaren tegen heel wat persproducten door woord en beeld den mensch aanzettend tot ideëen en daden waaraan hij uit zich zelven nooit gedacht zou hebben.

Hetzelfde geldt, in nog hoogere mate wellicht, van slechte film of theater. Dat zij 'n leerschool zijn van heel wat kwaad, kan, dunkt mij, voor niemand een geheim meer zijn.

Dat de moderne mode een verderf is voor de maatschappij heeft onze Bisschop nog geschreven in Zijn laatsten vastenbrief.

Over moderne dansen, funest voor ziel en lichaam, schreven wij in de Amigoe van 15 December 1928. Zoolang als slechte dansen bestaan, zal de venerische ziekte niet verdwijnen, geldt voor ons als een axioma.

Met de bestrijding van den vijand, onze bondgenooten voor de volksgezondheid in eere gehouden en verdedigd!

Derhalve gestreden voor de onverbreekbaarheid van het huwelijk.

Helaas de aanzoeken voor echtscheiding zijn talrijk. Mogen zij, die door positie daarop invloed kunnen uitoefenen, al hun moreelen invloed aanwenden opdat wat verbonden is, verbonden *blijft*. Dat te meer bij den Katholiek, wiens huwelijk door geen menschelijke macht, nog mag, noch kan verbroken worden.

Komt het huwelijk door de vele echtscheidingen in discrediet, dan wordt er een bres geschoten in de muur die opgetrokken is om het zedenbederf buiten te houden.

Daarom hoog de huwelijkstrouw!

Christelijk denken, Christelijk willen, Christelijk handelen, als dat gemeengoed wordt van ons volk, dan zal het spoedig gedaan zijn met het voortwoekerend kwaad van de venerische ziekte.

Zoover komt het nooit!

Soit, maar ijverig streven kan ons toch een heel eind brengen.

„*Van overheidswege is op sociaal gebied in dit Gewest de eerste stap nog niet gezet,*" zegt de Gouverneur.

Inderdaad een bekentenis even nobel als oprecht.

Wie zou na zoo'n fier woord niet optimistisch gestemd zijn voor de toekomst? Een Christelijk volk heeft recht Christelijk geregeerd te worden.

A. K.

Bekendmaking.

De verkoop [illegible] en van [illegible] beleend van den 1e Juli 1927 af tot en met den **30 December 1927** *onder* **No. 8411 P.** *tot en met* **6903 R.** *zal plaats hebben op* **Donderdag den 30 Mei a. s.** *'s morgens ten negen uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 25 Mei 1929.

De voorzitter,

7— *P. L. GORSIRA.*

INTERNATIONALE VOETBALWEDSTRIJD

Curaçao-Caracas

2 . 0

Zaterdag 18 Mei l. l. vertrokken van hier 158 Curacaoenaars, vergezeld door een Curacaosch elftal, aan boord van het S.S. „Maracaibo" ten einde een excursie te maken en tevens de internationale voetbalwedstrijd te gaan bijwonen in de Venezuelaansche hoofdstad *CARACAS*, welke wedstrijd zou plaats vinden op Zondag 19 Mei in het *„STADION SAN AGUSTIN."*

Het Curaçaosche elftal droeg den naam van *„ROODE DUIVELS."*

Na een ochtend van broeierig weer was de middag gekomen en om 3.30 uur verschenen beide elftallen op het veld, de onze met hun Oranjetruien en Caracas met witte hemden.

Er werd gekiekt, de spelers schopten zich een oogenblik los en de Heer P. L. Betancourt Sucre verscheen in 't veld, die een aplausje kreeg.

De begroeting voor den opgooi was uitermate hoffelijk en minzaam.

Precies vier uur volgde de aftrap en onder een geschreeuw der Venezolanen begon strijd.

Na eenige schermutselingen op het middenveld verplaatste het spel zich naar de Curacaosche helft waar SCHLAG de Curacaosche backspeler een schot van verren afstand loste en het spel overbracht op de vijandelijke helft. Er werden nu verscheidene aanvallen gedaan van weerskanten, verscheidene mooie schoten werden gelost op Oranje's doel, waar de bekende J. LAMPER onder de lat stond, en zijn vaardigheid liet blijken.

Over het algemoen speelden de Venezuelanen met „long-passing" terwijl onze jongens gebruik maakten van hun mooie combinatie in het short-passing; slechts nu en dan verpaatsten de middenspelers het spel naar de andere vleugels. Het scheen dat onze voetballers het driehoekspel beminden, hetwelk in perfectie werd toegepast.

Een mooi staaltje samenspel bracht dan in de 10de minuut het eerste punt voor Curaçao. HEINDERICH kreeg den bal, liep naar voren, zette over naar MICHAEL, die een prachtschot loste naar het doel. Keeper LESSEUR wist hem echter eruit te stompen, doch werd beantwoord met een schuiver van A. de Castro in het net. Curaçao leidt 1—0.

In de tribunes doodsche stilte. Het spel ging met animo van beide kanten door, totdat de scheidsrechter voor rust blies.

Na de rust begon de tweede helft en we kregen direct een verwoeden strijd, van veel sneller tempo dan vóór de rust; de minzaamheid dreigde bij tijd en wijle te verdwijnen.

Na eenige aanvallen van Caracas, die nu en dan tot rauwe conflicten aanleiding gaven voor het Curacaosche doel, kwam de voorhoede van de Oranjetruien weer in actie, waarbij de rechtsbuiten HEINDERICH een ren ondernam en met een mooien boog voorzette. Marquez de beroemde back van Caracas stopte den bal, trapte een beetje te langzaam, en er ontstond direct een doelworsteling; er kwam een verwarring in de gelederen. SINTIAGO kreeg den bal, trapte naar HEINDERICH die met een prachtvolle kopslag het leder in het net jaagde en de toestand bracht op 2—0.

Het spel werd nu interessanter daar Caracas zich nu beter opstelde, en de onzen spanden al hun krachten in, om de overwinning te behouden.

Uit een vrije schop wegens meer dan drie passen loopen met den bal in de hand door keeper Lamper, aan Caracas toegekend, ontstond een „penalty". Maal de centervoor van Caracas loste een kanon, maar er naast. Bij Caracas bleek de achterhoede beter te zijn dan de voorlinie terwijl het bij onze jongens juist tegenovergestelde was.

De laatste minuten waren ontzettend belangrijk en spannend. De beide ploegen voelden dat het best. In deze laatste minuten kwamen de Curaçaoenaars geweldig opzetten. De bal zweefde in den doelmond van Caracas, maar LESSEUR redde den bal en .... het einde kwam met de overwinning van 2—0 voor Curaçao.

Wij hebben een goeden wedstrijd gezien, over het algemeen fair gespeeld en tamelijk geleid door Betancourt.

Naar mijne meening speelde Curaçao's voorhoede toch nog wel een beetje beter dan Caracas. Wat wel duidelijk uitkwam in dezen strijd was de vlugheid van de Oranjetruien.

De superioriteit van Curaçao zat in in het schitterend spel van de middenlinie: de spil SENTIAGO is een middenspeler als men daar in Caracas en ook hier op Curacao slechts zelden te bewonderen krijgt.

Hij was de "boy" die er voor zorgde dat de ploeg niet voordurend kort samenspel bleef geven. Zijn afnemen, koppen en zijn geheele tactiek was voortreffelijk. Naast zich had hij DE WOLF en NAHAR, ook twee sterren op het terrein *San Augustin* te Caraças. A. DE CASTRO speelde merkwaardig met MEERENS en MICHAEL.

Ik heb geruimen tijd het spel van SCHLAG gevolgd en vaak verbluft gestaan over zijn handigheid met den bal en evenzoo moet ik zeggen van MARQUEZ en PACHECO en MEINS van Caracas.

LAMPER, de Curaçaosche doelverdediger, die in de meeste wedstrijden hier in Curaçao een renteniersleven heeft gehad in het doel, liet thans zien, dat hij werkelijk over voortreffelijke capaciteiten beschikt. Hij heeft er op wonderbare wijze eenige meesterlijke schoten van Caracas' voorhoede uitgehouden.

Echter is er van Caracas' elftal heel veel goeds te vertellen. De heeren hebben in dezen strijd laten zien dat ze tegen sterke elftallen tot iets goeds in staat zijn.

LESSEUR in het doel is eveneens een doelman, die zich niet licht laat verschalken en die zich onbevreesd in het gevaar stort, indien dat noodig blijkt te zijn.

Ook Caracas beschikt over een goede middenlinie, alleen MEINS was misschien op dien dag niet erg goed op dreef.

Alvorens te eindigen mijn hartelijke gelukwenschen aan Curaçao en een sporthanddruk aan onze spelers van de *„Roode Duivels."*

JACOBO A. HERNANDEZ.

INGEZONDEN

Mag onze wetgeving de onzedelijkheid in de hand werken?

Het antwoord op deze vraag zal steeds ontkennend moeten luiden; en toch moet men aannemen, dat in zekere gevallen 't euvel als een gevolg van onze wetgeving dient beschouwd te worden.

Bepalen wij ons tot onze pensioenswet regelende het verleenen van pensioen aan weduwen en weezen.

Zooals algemeen bekend is, is een pensioengerechtigd ambtenaar verplicht zoodra hij in het huwelijk treedt, een verzoekschrift in te dienen binnen drie maanden, strekkende tot verkrijging van een renteloos voorschot uit de koloniale kas ter zake van verzekering van pensioen ten bate zijner eventueel na te laten weduwe en weezen.

Nog meer. Wordt de ambtenaar bevorderd tot een hoogeren rang, dan is hij nog verplicht om binnen denzelfden termijn een verzoekschrift in te dienen om een suppletoir renteloos voorschot ten einde aan zijne eventueel na te laten weduwe en weezen een pensioen naar reden van het door hem genoten traktement te verzekeren.

De bezoldiging van dien ambtenaar is onderworpen aan een speciale korting te dier zake tot de algeheele afbetaling van het aan hem verleend renteloos voorschot. Zelfs in het geval, dat zulk een ambtenaar vóór dat hij het geheele bedrag van bedoeld renteloos voorschot had afbetaald, mocht overlijden, wordt het pensioen van zijn weduwe of weezen aan korting onderworpen totdat de algeheele afbetaling van het nog verschuldigd bedrag is aangezuiverd.

Redelijk beschouwd, kan er hier geen sprake zijn van een onderstand, bedeeling of niet verplichte uitkeering welke aan de weduwe of weezen van dien ambtenaar uit medelijden wordt toegewezen. Eerder moet worden aangenomen, dat het genot van pensioen in dit geval EEN VERKREGEN RECHT is, waarvoor bereids *zeker bedrag was gestort*. Met andere woorden [illegible] ambtenaar moet worden [illegible] als de houder van een polis in een levensverzekering-maatschappij waarbij bedongen is, dat bij zijn dood, eene maandelijksche lijfrente aan zijne weduwe zal worden betaald.

Dit vooropgesteld, moet men zich afvragen, met welk recht dan de wetgever bezwarende bepalingen voor het genot van het [illegible] mag stellen waarvan de gevolgen zijn: *de onzedelijkheid in de hand te werken?*

Iedereen weet, dat het bedrag van het verleende pensioen aan een ambtenaar of aan zijne weduwe of weezen tegenwoordig niet toereikend is om er van te kunnen leven.

Hierbij moet nog aangeteekend worden, dat niet alleen aan den ambtenaar in actieven dienst, maar zelfs aan zijne echtgenoote ten strengste verboden is eenigen handel te drijven ter verkrijging van bijverdiensten; zoodat als regel moet aangenomen worden, dat ambtenaren en hunne weduwen steeds afhankelijk zijn van de genoten bezoldiging of het aan haar verleende pensioen.

Ons bepalende tot de weduwen van kleine ambtenaren, moeten wij toegeven, dat onze pensioenwet in haar geval, de onzedelijkheid feitelijk in de hand werkt. Het is geen nieuws, dat volgens de bestaande bepalingen van onze pensioensregeling een weduwe zoodra zij in het huwelijk treedt haar pensioen verliest. Dit is de wet, zie nu de gevolgen van deze onrechtvaardige wet.

Een kleine ambtenaar sterft en laat eene weduwe en misschien nog kinderen na. Voor de weduwe beginnen alsdan moeilijke tijden. Dagen gaan voorbij, alles loopt haar tegen. Zij ziet zich plotseling geplaatst in moeilijke omstandigheden, ja zelfs blootgesteld aan ontberingen. Radeloos en redeloos moet zij haar nieuwen toestand aanvaarden en het hoofd bieden tegen den tegenspoed, die haar tegemoet komt. Hare schoonste droomen mogen wijken voor de werkelijkheid. Zij staat alleen. Zij tobt van den eenen op den anderen dag om het moeilijke vraagstuk — een fatsoenlijk bestaan — op te lossen, zonder dat het haar gelukt. En zoo volgen voor haar dagen van rouw, opgekropt en leed. Haar weedom wordt met den dag ondragelijker; want de maat is nu vol en wanhoop overmeestert haar.

Daar toch alles went en de tijd ook in zekere mate alles heelt, blijft zij voortsukkelen, gebukt onder den last harer smarten om eindelijk in haar lot te berusten.

Hoe vaak gebeurt nu, dat zulk eene weduwe een man ontmoet, die genegen is haar tot zijn levensgezellin aan te nemen, omdat hij zeker is, dat zij elkander gelukkig kunnen maken. Doch hier treedt de wetgever op tusschen beiden met de bepaling, dat zoo de weduwe hertrouwen mocht, haar pensioen dadelijk vervalt.

Is dit billijk? Doet deze bepaling geen afbreuk aan de persoonlijke vrijheid, anderszins door de wet aan ieder burger gewaarborgd?

Het gevolg is dan, dat bedoelde lieden, die gaarne zooals fatsoenlijke menschen betaamt door een huwelijk aan te gaan als man en vrouw wenschen te leven, hetzij heimelijk, hetzij openlijk als man en vrouw de rest van hun leven afslijten.

Bewijzen van den hierboven aangegeven mistoestand liggen voor de hand.

Wie zal nu ontkennen, dat deze wetsbepaling de onzedelijkheid niet in de hand werkt?

Is het niet hoog tijd, dat eene stem zich in den Kolonialen Raad verheffe om voorstellen te doen om dit euvel uit te roeien?

Met hartelijke dank voor verleende plaatsruimte.

Th. P. v. d. Linde.

BERICHTEN

Inspectie-reis.

Dinsdagavond is Zijne Exc. Gouverneur FRUYTIER, vergezeld van Zijne Echtgenoote en Militairen Adjudant, Luit. HULST, per S.S. „Maracaibo" ter inspectie naar Aruba vertrokken, om morgen per Isla-tanker hier wederom terug te keeren.

Wij hopen dat dit bezoek aan Aruba een aangenamen indruk op Zijne Exc. moge maken, en Aruba ten heil moge strekken.

Naar wij vernemen zal na terugkeer van Aruba, Zijne Exc. een inspectiereis ondernemen naar Bonaire en de Bovenwindsche eilanden.

Veertiguren-gebed.

De parochie van St. Anna, Otrabanda, viert haar jaarlijksch veertig-urengebed. Morgen vroeg is er Algemeene H. Communie voor de parochianen, om half 9 plechtige H. Mis en morgen avond Pontificaal Lof, met feestpreek, processie en Te Deum ter plechtige sluiting van het veertigurengebed.

Wij hopen dat allen, zoo mannen als vrouwen, op hun post zullen zijn bij de Algemeene H. Communie van morgen vroeg en de plechtige processie van morgen avond.

Pietermaai zonder licht.

Dinsdagavond en nacht heeft heel Pietermaai zonder licht gezeten. Wat was er gebeurd?

De werklieden van O.W. waren op het Brionplein bezig, met het door middel van een compressor uitboren van een gat voor de rioleering. [illegible] van te voren door de Directie van de N. I. G. M. was gewaarschuwd, boorde op een gegeven oogenblik een Portugeesch werkman eerst de reservekabel en daarna de hoofdkabel aan. Het toeval wilde dat juist dien dag de opzichter van O. W. de hr. De W. ziek lag. Van de eerste kabel werd een stuk van 35 c. M. lengte geheel verbrijzeld; een tweede kabel kreeg 4 hakken van den beitel en derde 1 hak. De eerste kabel is reeds geheel hersteld, en met de tweede is men nog bezig. Wonder boven wonder voelde de arbeider zelfs geen schok.

Kol. Raad.

Zitting Dinsdag 28 Mei.

Na een welkomstgroet aan de Heeren E. S. C. DE VEER ABRAHAMSZ en R. F. MUSKUS die na hun Europeesche reis weer ter vergadering aanwezig waren, waarop beide dankten, werden de Ontwerp-keur tot wijziging van de "Algemeene Politiekeur" 1927 (P. B. 1925 No 32) en van de Notificatie van 4 Februari 1859 (P. B. No. 2) en de Ontwerp-verordening tot het vaststellen van bepalingen nopens het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregisters, zonder beraadslaging of hoofdelijke stemming aangenomen.

Een Koloniale Raad.

Het vóór eenigen tijd door den hoofdredacteur in het *Alg. Hand.* aanbevolen denkbeeld, om een Kolonialen Raad in Nederland in het leven te roepen, zooals in België, Frankrijk Engeland, Italië en Portugal bestaan, is, naar het genoemde blad van 11 April l. l. A. meedeelt, ook in de Indische pers besproken en aanbevolen door het orgaan van den N.-I. Politiek Economischen Bond.

Men veroorlove ons de herinnering, dat reeds 9 jaren geleden de heer Van Kol bij de behandeling der Surinaamsche begrooting in de 1e Kamer hetzelfde bepleitte voor West-Indië, n. l. een Koloniale Raad in Nederland van personen, „die op de hoogte zijn van de algemeene politieke toestanden in Suriname en Curaçao, die trouw de pers volgen, die de vroegere literatuur kennen en die een uitvoerige studie van die koloniën hebben gemaakt."

K. W.

„De Bovenwinden,"

Lezing van Mej. Slothouwer.

Zoo, of liever „mijn bovenwinden" noemde mej. Slothouwer in haar met veel hartelijkheid voorgedragen lezing in de groep West-Indië van het Indisch genootschap St. Martin, St. Eustatius en Saba. Een niet groot maar veelzins uitgelezen publiek woonde deze eerste vergadering onder leiding van den nieuwen voorzitter, den oudgouverneur van Suriname, Mr. Van Heemstra, bij.

Wij zagen den heer Van Romondt, referendaris bij „Koloniën" die den minister vertegenwoordigde, den oud-gouverneur Helfrich, den heer Van Grol, oud-gezaghebber van St. Eustatius, prof. Van Vollenhoven, voorzitter van het I. G., prof. De Josselin de Jong, prof. Knappert, prof. Moresco. Wij misten alle Curaçaoenaars-leden en tijdelijk hier verblijvende Curaçaoenaars, die gemakkelijk toegang hadden kunnen krijgen, en zoo allen een treffende bevestiging leverden van de stelling van mej. Slothouwer, dat er geen gemeenschap is tusschen bovenwinders en Curaçaoenaars, zoodat de eersten het dan ook niet van Curaçao maar van Nederland verwachten.

De schets van land en volk, van bestuur en zeden, hier en daar verduidelijkt door lichtbeelden, was boeiend en werd met groote aandacht gevolgd.

Treffend was wat wij te hooren kregen over den tegenwoordigen toestand, gevolg mede van de van hooger hand aangemoedigde landverhuizing over het geestelijk abandonnement ook, dat toelaat, dat een Engelsche synode zeggenschap heeft over de behartiging der godsdienstige belangen van het protestantsche deel der bevolking. In uiterst sobere bewoordingen voorgedragen, beluisterde wij een scherpe klacht tegen de wijze, waarop de Nederlandsche bovenwindsche eilanden door Nederland behandeld worden; een noodkreet om uitredding, die gehoor moge vinden bij hen, die de macht hebben om de reddende hand uit te steken.

Een aardig oogenblik was het, toen na de pauze mej. Slothouwer, die een pleidooi gehouden had voor het Sabaansche fraaie handwerk, het opgevangen verwijt, dat de Chineesche kloosters hetzelfde goedkooper leveren, onder hartelijke instemming der vergadering afdoende neutraliseerde met de opmerking, dat Chineezen Chineezen zijn en Sabanen .... Nederlanders.

K. W.

* * *

De los-van-Curaçao-beweging.

Rede van prof. Knappert.

In de Vrijdagavond 4 Mei in het Nutsgebouw te Leiden gehouden maandelijksche algemeene vergadering van de Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde, kreeg prof. L. Knappert het woord voor het houden van een voordracht over „het eiland St. Eustatius toen en nu."

Spreker wenschte echter dezen avond meer het tegenwoordige dan het verleden te behandelen. Tot goed verstand van het heden is het echter noodig te weten, dat de Bovenwindsche Eilanden vrije kolonies waren en eerst 1682 aan de W.-I. Comp. kwamen; dat zij niet onder directie van Curaçao wilden staan, maar aanstonds [illegible] dat wel is waar de taal, door [illegible] wijzen oorzaken, overwegend Engelsch is geworden, maar dat men zich evenzeer Nederlandsch is blijven voelen; en eindelijk dat handel en scheepvaart van het begin der 18e eeuw af tot grooten bloei kwamen, totdat Rodney op dien noodlottigen 3den Februari 1781 St. Eustatius den slag toebracht, waarvan het zich nimmer heeft hersteld, maar dat St. Eustatius en St. Maarten toch vooral landbouw- en veeteelt-eilanden zijn, eenmaal met plantages overdekt, rijk aan suikerriet, katoen, kokosboomen.

Tot het tegenwoordige komende handelde spr. eerst over het bestuur. Het wordt gevoerd van Curaçao uit met miskenning zoowel als verwaarloozing van de belangen der B. E. Op St. Maarten zetelt de gezaghebber der drie eilanden, op de beide andere heeft hij een plaatsvervanger.

Men wil los van den Kolon. Raad op Curaçao en weder rechtstreeks samenwerking met het Plein. Deze Los-van-Curaçao-beweging is geenszins anti Nederlandsch, de bevolking toont dat telkens opnieuw, maar men wil zelf-beschikking onder toezicht en leiding van het Moederland. Tot de zware grieven behooren: de door het gouvernement bevorderde emigratie, waardoor thans op de eilanden de noodigste werkkrachten voor landbouw en zoutwinning ontbreken; de verwaarloozing van landbouw en veeteelt, vooral doordat de regeering het modern bedrijf aan de bevolking niet leert. De Hr. G. J. van Grol, oud-gezaghebber van St. Eustatius, heeft daar prachtig werk gedaan door de wederinvoering der katoenplant, maar de agrarische maatregelen van het gouvernement bleven onvoldoende. Gouv. Fruytier heeft thans ƒ 1000 uitgetrokken voor de kokosteelt. Eene grief is voorts de voorgestelde afschaffing van den accijns op gedistilleerd, waardoor de eilanden smokkelnesten voor al de Caraïbische eilanden zullen worden. „Is het oorbaar," vraagt Oost en West van 16 Mei 1928, „dat Willemstad ons de rum en jenever levert voor de mond [illegible] wetgever?" Ergernis heeft ook de houding der ambtenaren na de stormramp van 12 Sept. 1928 gewekt, waarvan spr. uit particuliere brieven staaltjes geeft. Hij voegt daar nog tal van voorbeelden bij, waaruit de verwaarloozing dezer Nederlandsche eilanden blijkt. In de Tweede-Kamer zitting van 13 Dec. 1928 hebben de heeren Yzerman, Van Vuuren, Joekes en Bijleveld in dezen geest gepleit. Spr. eindigde zijne, door kaarten en prenten toegelichte, voordracht met den hartelijken wensch, dat ons volk oog moge krijgen voor het groote onrecht dat daar op dit kleine stukje van het Nederlandsche Rijk geschiedt.

(*De Tijd.*)

Wij zijn ervan overtuigd dat het a. s. bezoek van Zijne Exc. Gouverneur FRUYTIER aan de Bovenwindsche eilanden een goede wending is deze anti-Curaçao-stemming en beweging zal brengen. Reeds heeft Z. E. getoond de belangen der Bovenwindsche eilanden, die zoolang verwaarloosd zijn, ernstig ter harte te willen nemen. Reeds bij zijn eerste optreden gaf Z. E. blijk van hartelijke belangstelling in 't lot der Bovenwinden; die belangstelling heeft zich geuit bij de eerste begrooting van Z. E. en niet het minst door de benoeming, buiten de voordracht van den Raad om, van den hr. R. J. BEAUJON Jr. tot lid van den Kolonialen Raad, speciaal met het oog op dezes grondige kennis van de toestanden van de Bovenwindsche eilanden. Als al deze teekenen niet bedriegen, dan zullen de Bovenwinden in de eerst volgende jaren op een inniger belangstelling mogen rekenen, dan zij in de afgeloopen jaren gewoon zijn geweest.

Mr. Ellis benoemd.

Naar aanleiding van de benoeming van Mr. Ellis tot voorzitter van het Hof, schrijft het K. W.:

De vorm, waarin het bericht der benoeming van Mr. Ch. de la Try Ellis tot voorzitter van het Hof van justitie het groote publiek bereikt — een K. B. tot wijziging van een ander, voorzoover de datum van ingang der benoeming betreft — is wel eigenaardig. Met 1 Mei is deze benoeming nu ingegaan.

Een woord van hartelijken gelukwensch is hier op zijn plaats. Een gelukwensch voor Mr. Ellis, wien door deze benoeming recht wordt gedaan. Een gelukwensch voor Curaçao, dat aan het hoofd zijner rechtsbedeeling een magistraat ziet geplaatst van buitengewone bekwaamheden, voortreffelijk jurist, scherpzinnig geleerde, man van onbesproken handel en wandel, vol liefde voor zijn ambt, onafhankelijk, onkreukbaar, trouw aan de Koningin.

ST. CAECILIA.

PROGRAMMA

der uitvoering op Zondag 2 Juni a. s. des avonds 8 uur voor 't Gouvernementshuis.

1. Abschied der Gladiatoren Marsch Blankenburg.
2. Martha Ouverture Flotow.
3. Venus Reigen Walzer J. Gung'l.
4. Berlin bei Nacht Potpourri P. Lincke.
5. Polka. Piccolo Solo. Damaré.
6. Fantaisie sur Faust Gounod.
7. Mis Amores Danza S. Madera.
8. Semper Fidelis Marsch. Sousa.

Protest van Aruba.

Naar wij vernemen, hebben de voornaamste inwoners van Aruba, naar aanleiding van het door de meerderheid van den Raad afstemmen van een gedeelte der credieten voor Aruba op de Begr. van 1930 aangevraagd een request bij Zijne Exc. den Gouverneur ingediend, om daartegen te protesteeren. Na zoolange jaren verwaarloosd te zijn, meenen de inwoners nu recht te hebben op een meer royale behandeling. Op Aruba moet nog zoo goed als alles gedaan worden. Onder geen enkel opzicht voldoet de toestand van Aruba aan de eischen die de moderne ontwikkeling stelt.

De petroleummaatschappijen breiden zich steeds meer uit; naar men zegt, zal ook spoedig de „Standard Oil Cy", zich er komen vestigen.

Waarom dan Aruba en zijn actieven Gezaghebber niet in staat gesteld om met alle kracht aan wegen en straten door te werken, wat toch wel een allereerste [illegible] is?

DANKBETUIGING.

Hiermede betuigen wij onzen dank voor de talrijke bewijzen van deelneming, die wij mochten ontvangen gedurende de ziekte en bij het overlijden van onze onvergetelijke Moeder, Behuwd- en Grootmoeder,

HELENA PAULINA SPROCKEL.

Curaçao 30 Mei 1929 *Namens allen J. G. SPROCKEL.*

STAAT. van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Maart 1929 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

1929.	ZEILSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.	STOOMSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.
Maart	156.	28484.	24947.	455.	4796236.	2641488
Vorige maanden	283.	44600.	38644.	790.	7999342.	4483920.
Totaal	439.	73084.	63591.	1245.	12795578.	7125408.

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Auto-ongelukken.

Deze week weer een paar: een man aangereden, een vrouw overreden, met als gevolg, beide beenen gebroken, de hr. S. van de N. S. G. M. op zijn motorfiets aangereden door een auto met ernstige verwondingen als gevolg, zoodat hij in het Sanatorium moest worden opgenomen. Wanneer zal men toch eens wat kalmer en voorzichtiger gaan rijden?

Zeilvaart

gedurende de maand Maart 1929.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	45	Aruba	43
Bonaire	46	Barbados	1
Bov. Eilanden	1	Bonaire	55
Guanta	1	Bov. Eilanden	2
La Guayra	3	Guanta	1
La Vela de Coro	11	Jaemel	3
Maracaibo	2	Kingston	1
Mayaguez	1	La Guaira	3
Pampatar	1	La Vela de Coro	9
Pto. Cabello	16	Maracaibo	4
„ Rico	1	Pto Cabello	32
Rio Hacha	1	Ponce	1
Roques	1	Rio Hacha	2
Saba	1	San Pedro	1
San Juan P.R.	1	Santo Domingo	2
Sto Domingo	3	Sint Martin	1
Savanah	1	Taboca	1
Trinidad	1	Trinidad	1
Tucacas	15	Zee	1
Zee	4		
Totaal	156	Totaal	164

Charles Maduro, de componist.

De „Musical Courier" van New-York, dd. 6 April l.l. door een vriendenhand ons toegezonden, beschrijft in een interessant artikel de muzikale ontwikkeling van CHARLES MADURO. In z'n jeugdjaren was erop Curaçao slechts één muziekleeraar, die alles onderwees. Hij leerde CHARLES viool spelen, z'n twee broers piano en cello, z'n twee zusters viool en piano, terwijl CHARLES' moeder zelf een goede pianiste was, zoodat zij thuis een sextette vormden. CHARLES zelf schrijft zijn talent van componeeren toe aan zijne moeder.

Het meest opmerkelijke is wel, dat zijn geheele muzikale opleiding slechts bestaat in de vioollessen, die hij gedurende 5 jaar hier ontving. Nooit heeft hij een speciale studie gemaakt van de compositieleer, terwijl toch zijn composities door deskundigen en leeken als om strijd geroemd worden.

Zijn eerste composities voltooide hij, toen hij 15 jaar oud was. In dien tijd componeerde hij „Filigrane" door de Brunswick, en „Curaçao" door de Victor-gramaphoon bekend gemaakt.

Omstreeks dienzelfden tijd, componeerde hij de „Wilhelmina Marsch", opgedragen aan Nederland's Koningin. Ook schreef hij verschillende „Pasillos". Daar echter Curaçao geen toekomst bood voor een musicus, liet hij de muziek varen en gaf zich geheel aan den handel en het bankwezen.

Toen hij 2 jaar geleden naar New-York kwam als assistent alg. agent van de Spaansche Konink!. Maildienst, leefde zijn liefde voor de muziek weer op en besteedde hij al zijn vrijen tijd aan componeeren.

In anderhalf jaar schreef hij meer dan 30 composities, waaronder de „Rapsodia española", opgedragen aan de jonge Russische pianiste Tatiana de Sanzewitch, en „España", dat 6 April l. l. voor 't eerst is uitgevoerd. in de Town Hall door de pianiste Mme. Sara Sokolsky-Freid. Achttien composities van den heer Maduro zijn reeds verspreid door de Victor, Colombia, Brunswick en Duo- Art gramophoon.

Elken Maandagavond worden composities van Ch. M. uitgezonden door het station W. A. B. C. van de Columbia Radio.

Naar aanleiding van de vermaarde vlucht van Kol. Charles A. Lindbergh naar Parijs componeerde hij een Lindbergh Marsch, die door alle muziekkorpssen bij de parade ter huldiging van Lindbergh gespeeld werd.

Een andere marsch is de „13de Septiembre" opgedragen aan Primo de Riviera. Het Amerikaansche militair korps zal dezen zomer op zijn rondreis door Europa [illegible] ken van onzen componist uitvoeren.

Van den Heer M. de Zarraga, Directeur van het „Spanish Press Bureau" en van de „Inter-American Publicity Service" ontvingen wij het volgende artikel, dat wij hierbij gaarne publiceeren.

"LA MUSICA ESPANOLA" de

CHARLES MADURO

por

MIGUEL de ZARRAGA

En su lujosa residencia de la calle 58, esquina a la Séptima Avenida — centro espiritual de toda una barriada de artistas distinguidos que tienen por templo máximo el ya vetusto Carnegie — visitamos a Charles Maduro, el músico de moda, cuya incipiente popularidad ha de extenderse muy pronto desde esta inmensa Nueva York por toda América..., Aunque el inspiradísimo compositor, a pesar de que le llaman CHARLES no es norteamericano, ni siquiera inglés. Ni tampoco español, oficialmente, mal que le pueda pesar a su apellido de castellano neto o al puro clasicismo de su castiza música española. Nacio en Curaçao, la paradisiaca antillholandesa, de aristocratica familia cuyo rancio abolengo se entronca desde hace varios siglos con el árbol frondoso de la vieja España. Y en Curaçao recibió de su madre, gran pianista y gran poetisa, las primeras lecciones de música. A su madre, noble dama, debe así sus triunfos de hoy el autor de tantas y tan bellas melodías perfumadas por el doble encanto de la ensoñadora tiera, legítimo patrimonio de los holandeses, donde en pasadas centurias establecieran su hogar muchos hijos de España que de allá se trajeron en custodia, como tesoro propio, ¡ la parte que les corresponde del alma española !

Charles Maduro bien puede sentirse orgulloso de sí mismo. Educado por su padre para hombre de negocios, y destacándose prominentemente como tal, no olvidó nunca, sin embargo, que su madre le dió, con su corazon, el espíritu artístico. Y si sus horas de trabajo se las dedicó al comercio, a la industria, a la banca, a la navegación, ¡ sus horas libres, sus horas de placer, ofrendadas fueron al Arte! Más de cincuenta composiciones musicales lleva escritas Charles Maduro, que en estos dos ultimos años editadas fueron por Schirmer, y en sus rollos las tienen la Duo-Art, como en sus discos la Victor, la Columbia y la Brunswick.

Por si esto fuera poco, la estación radiotelefónico WABC emite semanalmente un programa completo de obras de Charles Maduro, que de este modo obtienen la más extraordinaria difusión. Y aún hubo algo más: Tatiana de Sanzewitchh, la famosa pianista rusa, en el *Carnegie Hall* y Sarah Sokolsky-Freid, en el *Town Hall*, incluyeron en sus programas las más admirables composiciones de Maduro, al que el público aclamó con entusiasmo y la critica elogió en justicia. Las bandas militares norteamericanas ejecutan frecuentemente su "Welcome Home" vibrante marcha dedicada a Lindberg, como las españolas interpretan su "13 de Septiembre" que dedicó a Primo de Rivera. Y las orquestas de los restaurantes como las de los grandes trasatlanticos a díario tocan páginas de Maduro. ¿Qué mayor éxito hubiera podido éste desear?

El autor de "Rapsodia Española" de "España", de "Morena y Sevillana", de "La Gitanita" y de tanlos otros delicadísimos aires españoles, es también el autor de "Curacao", de "Melodia Criola" y de algunos embriagadores *pasillos* evocadores de las Antillas, de Venezuela, de Colombia...,.Y de baladas, valses, tangos, gavotas....! Todo un repertorio de música facil, rebosante de inspiración y de buen gusto, escrita sin más pretensión que la de llegar al alma del oyente!

Asi ha triunfado en Nueva York, cerebro hoy del mundo, este genial artista que sueña siempre con su Curaçao, donde una madre santa, compositora también, a la vez que poetisa, desde lejos le sigue en sus glorias, ! como si fuesen de ella!....

Nueva York, mayo de 1929

Miguel de ZARRAGA.

SILSA

MARGARINE

Silsa, speciaal bereid voor tafel en keuken, evenaart in zuiverheid, geur en smaak de fijnste roomboter.

U proeft de room

N.V. H. HARTOG'S FABRIEKEN OSS

Silsa proeven, doet Silsa gebruiken

Te bevragen bij:

Ellis & Dania	Brionplein Otrobanda	C. W. F. Davelaar	De Ruyterkade Punda
J. E. Mauricio	Breedestr. „	Hermanos Leañez	Columbusstr. „
Michel Elias	„ „	J. M. Bethencourt	Prinsenstr. „
Emile Williams	„ „	G. Troost	Handelskade „
Galmeyer & Co	„ „	Thomas Henriquez	De Ruyterkade „
Louis van Rosbergen	„ „		

1—2





--Doctor, Juanito se ha raspado la rodilla y está sangrando mucho. ¿Qué debo hacer?

--No se sobresalte, señora. Lávele la parte afectada con Dioxogen y póngale un vendaje saturado de lo mismo. Con eso basta.

Los médicos reconocen la sorprendente eficacia de Dioxogen en casos de heridas, quemaduras, abscesos, dolor de garganta, picaduras de insectos, hemorragias, nacidos, barros, y para la higiene bucal y femenina. Aunque Dioxogen ejerce una acción inmediata y devastadora sobre toda clase de microbios, es absolutamente inofensivo para las personas.

Todas las boticas venden

Dioxogen

en frascos de varios tamaños.

Téngalo siempre en casa

THE OAKLAND CHEMICAL CO.

59 Fourth Avenue, New York, E.U.A.

Agente general para Curaçao, Aruba & Bonaire,

W. A. MAAL. P. O. Box 63. — Curaçao.

HORN-LINE.

List of sailings from CURAÇAO to:

Name of Motorship:	HAMBURG via Pto. Cabello, La Guaira & Trinidad:	PTO. COLOMBIA & CARTAGENA:	To Santa Marta:
Frida Horn	26 May	10 May	10 May
MIMI HORN	9 June	23 May	
Presidente Gomez	23 June	6 June	6 June
Heinz Horn	7 July	20 June	
INGRID HORN	21 July	4 July	4 July
Frida Horn	18 August	2 August	2 August
MIMI HORN	1 Sept.	15 August	
Presidente Gomez	15 Sept.	29 August	29 August
Heinz Horn	29 Sept.	12 September	
INGRID HORN	13 October	26 September	26 September

To Kingston & Port au Prince, via Jacmel:

Consul Horn	25 May
Waldtraut Horn	22 June
Minna Horn	20 July
Henry Horn	17 August
Consul Horn	14 Sept.
Waldtraut Horn	12 October
Minna Horn	9 Nov.

To Maracaibo frequent sailings by:

Zulia, cargo and passengers. Karibia, cargo only.

Bekendmaking.

Ondergeteekende maakt aan vrienden en het publiek bekend dat hij zijn winkel thans heeft geplaatst in de koraal van San Mateo, achter de huizen van den C. R. K. Volksbond, en biedt zich aan om fijn en spoedig werk te leveren.

A. B. WILSTERMAN

Schrijnwerker en timmerman.

3—2



MENSING& CO. AGENTEN.

Koninklijke Nederl. Stoomboot Maatsch.

VAN CURAÇAO

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS. „Crijnssen"	6 Juni
SS. „Stuyvesant"	20 Juni
SS. „[illegible]"	4 Juli
SS. „Simon Bolivar"	6 Juni
SS. „Crijnssen"	20 Juni
SS. „Stuyvesant"	4 Juli.

Naar Port-au-Prince en New-York:

SS. „Oranje Nassau"	17 Juni
SS. „Nickerie"	8 Juli

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo en Europa:

SS. „Commewijne"	3 Juni.
SS. „Pr. Fr. Hendrik"	24 Juni.

NAAR New-York en Pto. Cabello:

SS. „Amor"	7 Juli

Naar Cristobal en Pacific Coast:

SS. „Bennekom"	7 Juni

Naar Maracaibo:

SS. „Brion"	5 Juni

Naar Europa:

SS. „Almelo"	1 Juni.



Vermoeid?

Win nieuwe kracht met *Sanatogen*

SLAP en lusteloos? Het is een waarschuwing van de natuur dat gij teveel van Uzelf gevergd hebt. Waarom zoudt ge door blijven sukkelen en Uw verlies aan levenskracht van kwaad tot erger laten komen?

Voer Uw lichaam en zenuwen nieuwe kracht toe met Sanatogen. Sanatogen bevat juist die stoffen — geconcentreerd melkeiwit en phosphor — die een krachtige gezondheid in bloed, zenuwen en spieren opbouwen. Met Sanatogen zult ge beter kunnen werken en toch 's avonds onvermoeid zijn.

„Er is een overvloed van bewijsmateriaal voor de waarde van Sanatogen"

schrijft het zeer hoogstaande Engelsche Medische Tijdschrift "The Lancet"

Zoovele duizenden zijn vol lof over de versterkende, opwekkende werking van Sanatogen — gebruik het ook eens enkele weken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel

Verkrijgbaar in alle Apotheken